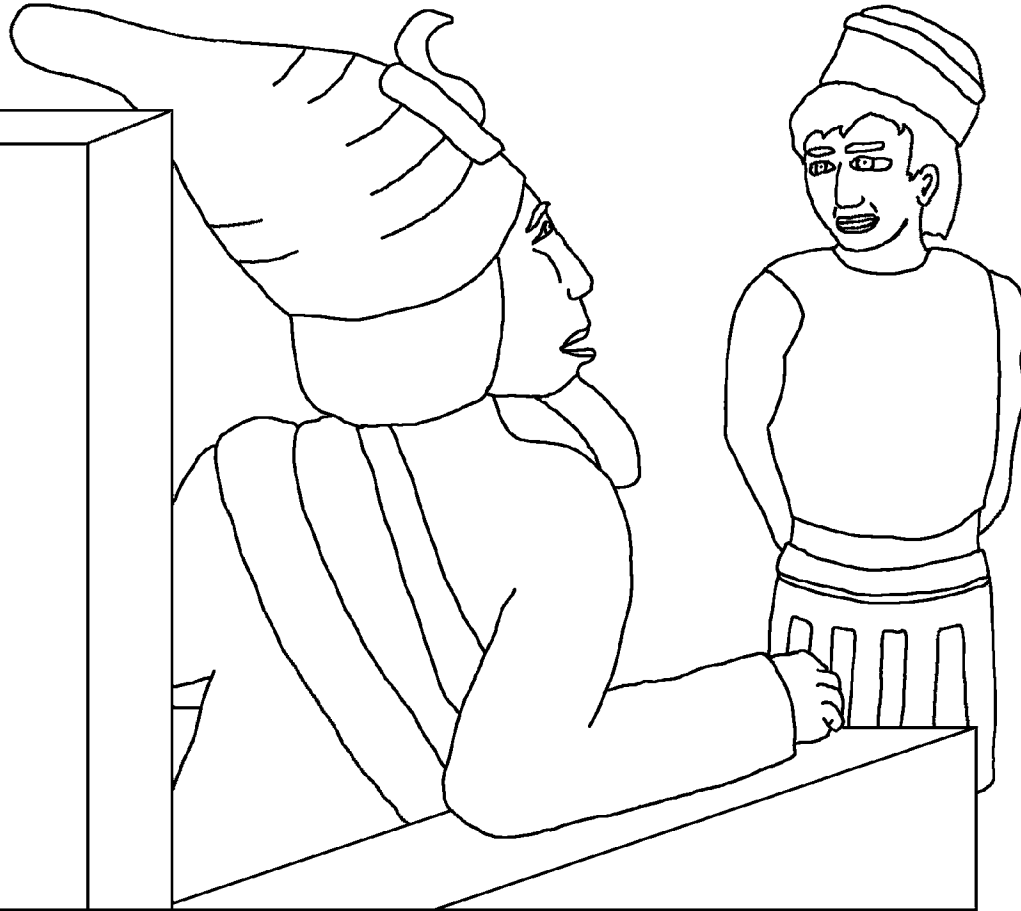

অকঁনিহতঁৰ বাবে বাইবেলখন
আগবঢ়াইছে

ঈশ্বৰে
যোচেফক
দাসক
সন্মান
কৰে

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: M. Maillot; Lazarus

গ্ৰহণ কৰিছে: M. Maillot; Sarah S.

অনুবাদ কৰিছে:

ডঃ শান্তি ৰাণী সিং, এম. এচ. চি. পি. এইচ. ডি.

প্ৰকাশ কৰিছে: Bible for Children

www.M1914.org

©2023 Bible for Children, Inc.

অনুমতি: এই কাহিনীটো নকল বা ছপা কৰা অধিকাৰ
আপোনাৰ আছে, কিন্তু ইয়াক বিক্ৰী নকৰিব।

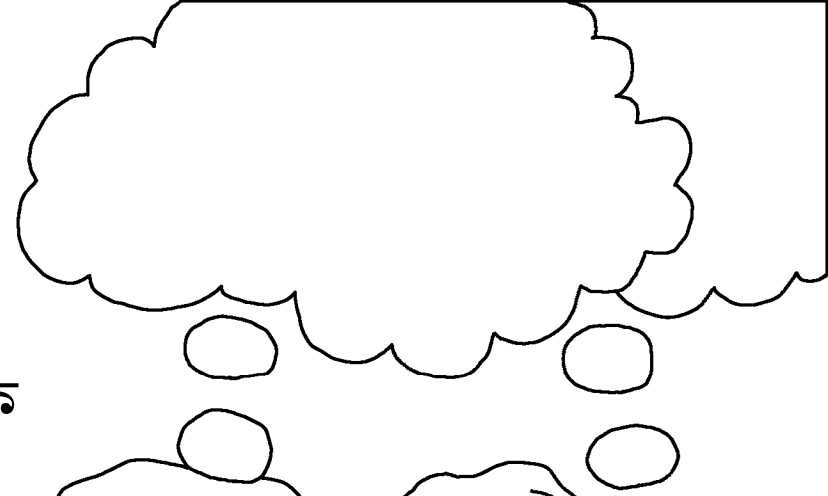

যোচফেক তেওঁৰ প্ৰাক্তন মাষ্টিৰ
পোৰ্টিফিাৰে ভুলকৈ কাৰাগাৰত
ৰাখিছিলি। কাৰাগাৰত যোচফে
আজ্ঞাকাৰী আৰুসহায়ক আছিলি।
ৱাৰ্ডনেজনে যোচফেক কাৰাগাৰৰ
জীৱন সংগঠতি কৰবিলৈ
বশ্বিবাস কৰিছিলি।
যহিতে ঙ্গশ্বৰ
যোচফেৰ সতে
আছিলি, সয়েহে
কাৰাগাৰ সকলোৰে
বাবে এক উত্তম
স্থান হৈ পৰিছিলি।

ৰজাৰ বকোৰ আৰুবাটলাৰ
কাৰাগাৰত আছিলি। "আপুনি ইমান
দখী কয়ি?" যোচফে এদনি
তওঁলোকক সুধলি। "আমাৰ
সপোনবোৰৰ অৰ্থ কোনেও আমাক

দখোৱাৰ
নোৱাৰে,"

সমস্যাগ্ৰস্ত
লোকসকলে উত্তৰ দছিলি।

"ঔশ্বৰে কৰবি পাৰে!"
যোঁচফে কছৈলি।
"মোক সপোনবোৰ
কওঁকা।"

"আপোনাৰ সপোনৰ অৰ্থ হৈছে যে তনিদি নিৰ ভতিৰত আপুনি
ৰজা ফাৰোৰ পক্ষলৈ ঘূৰি আহবি," যোচফে বাটলাৰজনক
কহিলি। "মোক মনত ৰাখবি আৰুফাৰোক মোক
মকতু কৰবিলৈ কওঁক।" বকোৰৰ

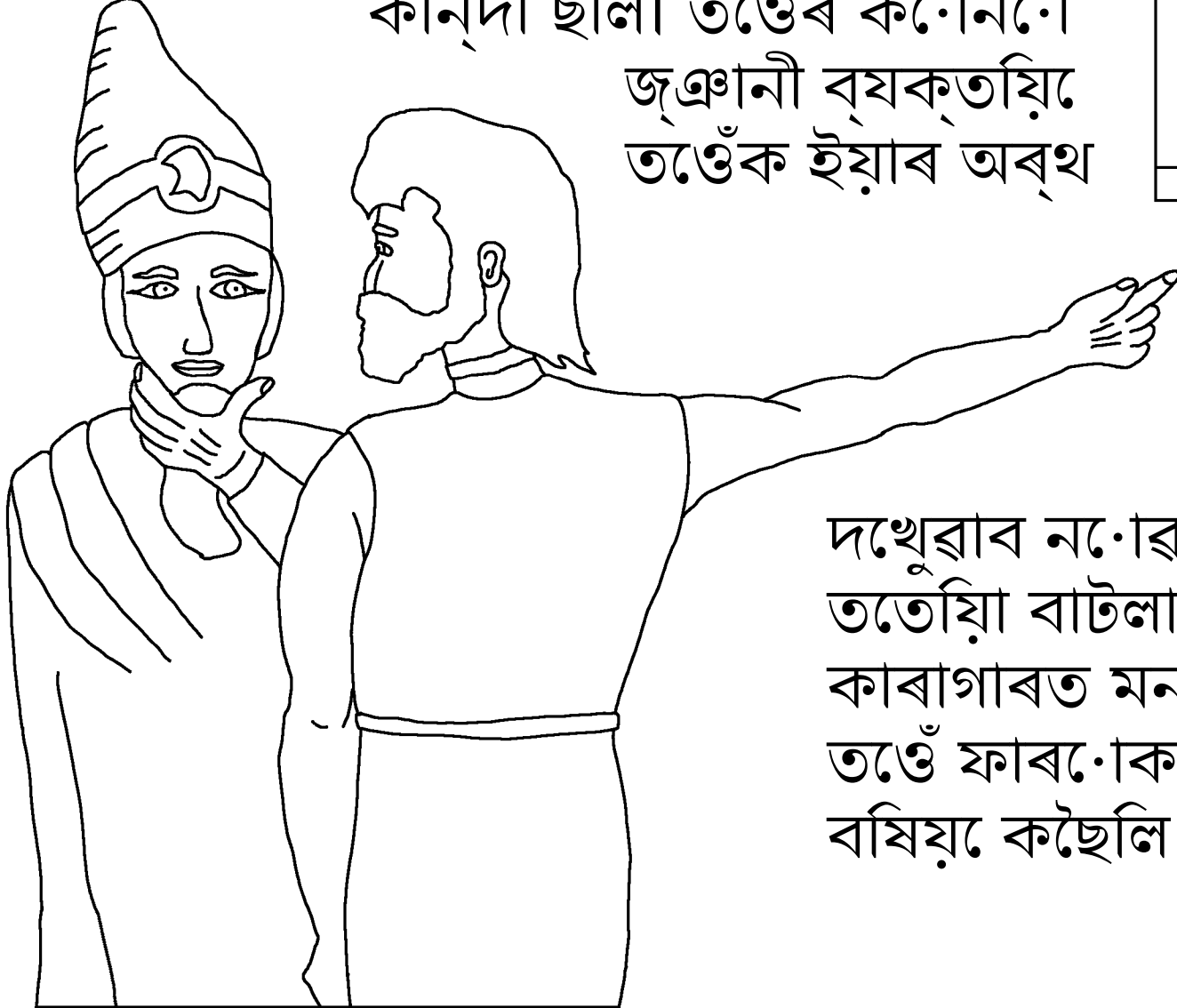
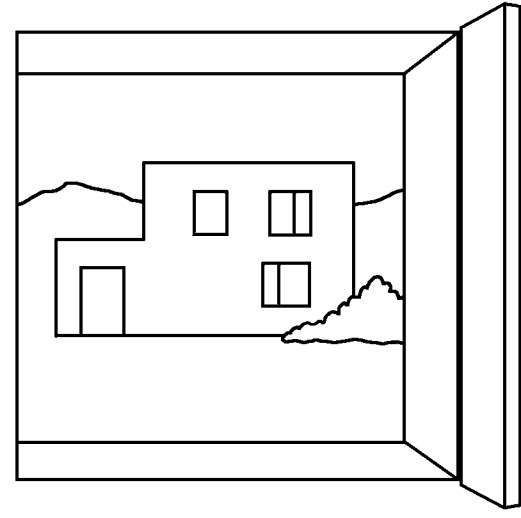

সপোনটোৱে
বয়ো খবৰ
ধৰি ৰাখিছিলি।
যোচফে
কহিলি,
"আপুনি
তনিদি নিৰ
ভতিৰত
মৰবি।" দয়ু
টোটা সপোন
সচা হ'ল।

কনিত বাটলাৰে যোচফেৰ কথা পাহৰি গছৈলি
যতেযিালকৈ ফাৰো এদনি সমস্যাত সাৰ
নাপালে। "মোৰ এটা সপোন আছিল," তওঁ

কান্দাছিলি। তওঁৰ কোনো
জ্ঞানী ব্যক্তিয়ে
তওঁক ইয়াৰ অৰ্থ

দখেৰাব নোৱাৰলি।
ততেযিা বাটলাৰে যোচফেক
কাৰাগাৰত মনত পলোইছিলি।
তওঁ ফাৰোক তওঁৰ
বসিয়ে কছিলি।

ফাৰোৱে লগে লগে যোচফেক পঠিয়াইছিলি।
যোচফে বজাক কহিলি: "তোমাৰ সপোন
ঈশ্বৰৰ পৰা অহা বাৰ্ত্তা। "ইজপিতত সাত বছৰ
প্ৰচুৰ পৰমাণে থাকবি, তাৰ পছিত সাত
বছৰৰ ভয়ংকৰ দৰ্ভু ব্ভক্ৰ হ'বা।"

যোচফে ফাৰোক পৰামৰ্শ দা
কছিলি, "সাতটা ভাল বছৰত খাদ্য
সংৰক্ষণ কৰাৰ পৰিকল্পনা
কৰক, নহলে আপোনাৰ
লোকসকলে দৰ্ভু
ৰ্ভক্ৰিয়ত ভোকত
মত যুমথতু পৰবি।"
"ঈশ্বৰ তোমাৰ সৈতে
আছে," ফাৰোৱে
ঘোষণা কৰলি।
"আপনি ইজিপ্তত
দায়িত্ব ল'ব,
মোৰ পছিত
দ্বিতীয়।"

সাত বছৰ পৰচৰ পৰমািণে আহছিলি। তাৰ পছিত সাত বছৰ
দৰভুি ৰভকিষ। ইঁজপিতৰ বাহৰিে সকলো ঠাইতে খাদযৰ
অভাৰি আছিলি য'ত তেঁওলোকে বদ্ধুিমত্তাৰে বহুঁ সামগ্ৰী
সংৰক্ষণ কৰছিলি। যোচফেৰ দৰুঁ ৰ স্বদশেত যাকোবৰ
পৰিয়ালে ভোকত আছিলি।

সকলো দেশেৰ মানহুে শস্য কনিবিলেই ইজপিতলে গছৈলি।

যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আদশে দিকছৈলি:

"আপুনাও যাবই লাগবি, নহলে আমা ভোকত

মৰমি।" ইজপিতত

উপস্থতি হৈ

পুত্ৰসকলে খাদ্য

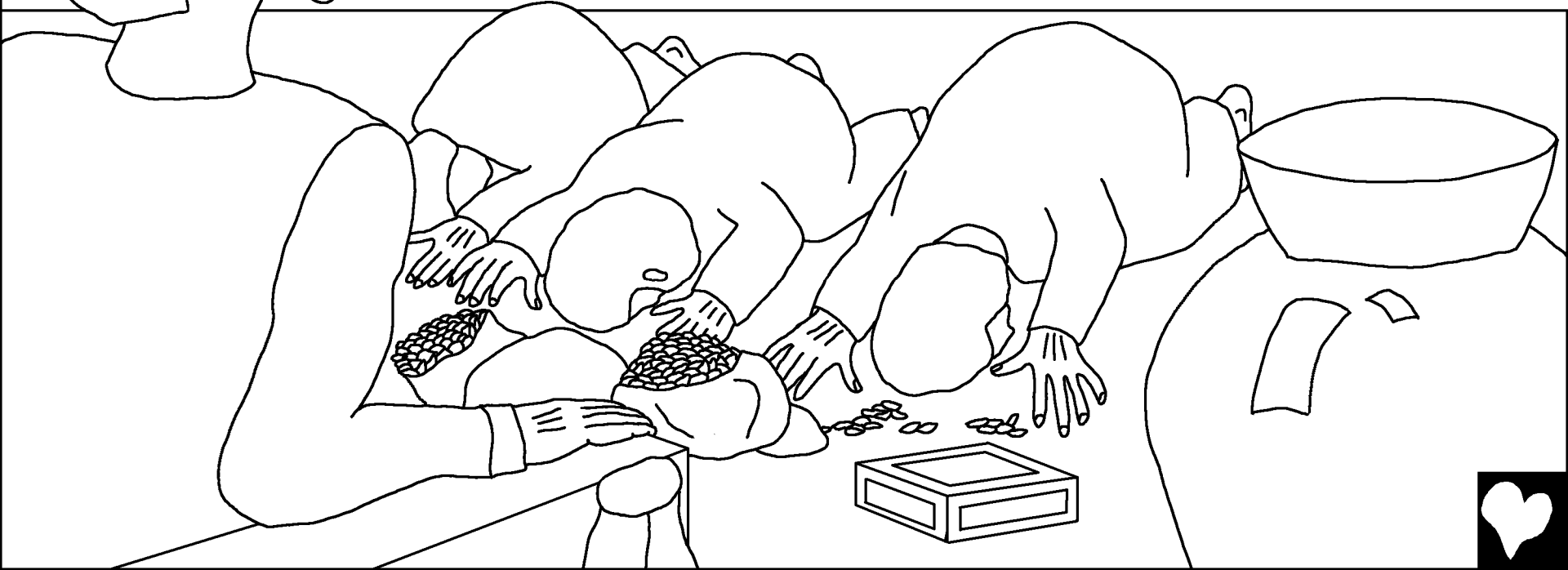
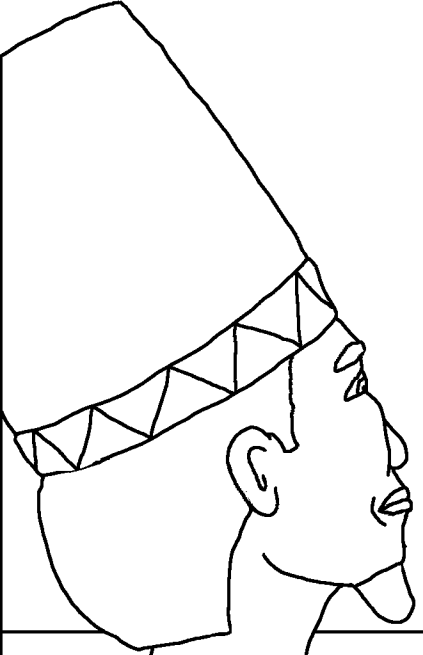
কৰয় কৰবিলেই

প্ৰস্তুত

চলাইছলি।

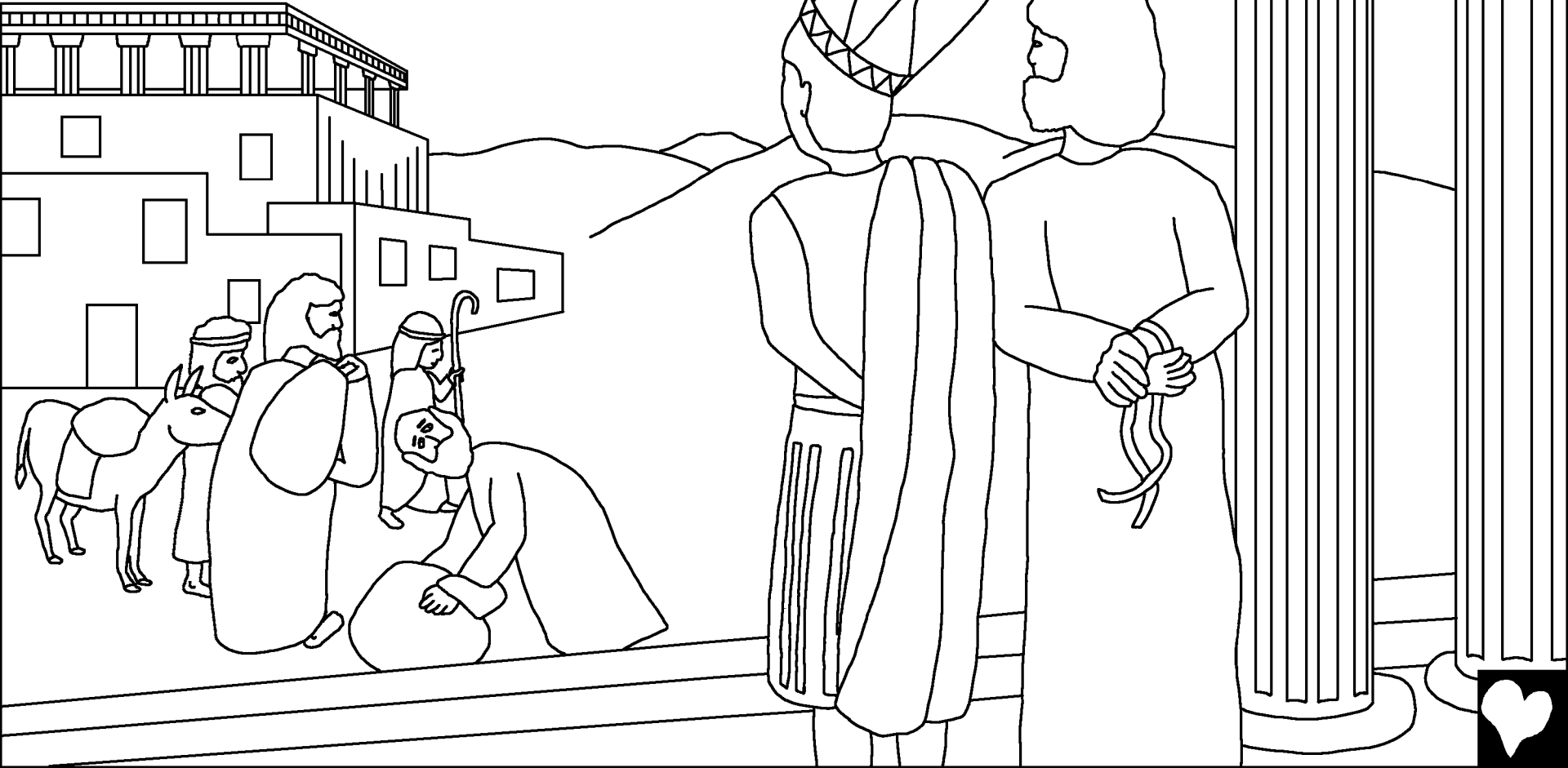
যাকোবৰ পুত্ৰসকলে মচিৰৰ দায়িত্বত থকা
প্ৰভুৰ সন্মুখত নমস্কাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকে
তেওঁলোকৰ ভায়েক যোচফেক চৰ্ণি পোৱা
নাছিল। কিন্তু যোচফে তেওঁলোকক চৰ্ণি
পাইছিল। যোচফে তেওঁৰ বাল্যকালৰ
সপোনবোৰ মনত পলোইছিল। ঈশ্বৰে তেওঁক
তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ ওপৰত ডাঙৰ-দীঘল কৰিছিল।

যোচফে অতি জ্ঞানী আছিলি। তেওঁ মোটা মটু
কৈ কথা পাতছিলি আবুতওঁৰ ভায়কে চমিওনক
জমিমা কৰাি ৰাখছিলি। "খাদ্য লওঁক,
ঘৰলৈ যাওক আবু আপোনাৰ
কনষ্টিৰ ভায়কেৰ সৈতে ঘূৰা
যাওক," তেওঁ
আদশে দছিলি।

"ততেযী মই গম পাম য়ে আপুনা চৌৰাংচৌৰা
নহয়।" ভাই-ভনীসকলে ভাবছিলি য়ে বহু বছৰ
আগতে ঈশ্বৰে যৌচফেক দাস
হচাপে বকিৰী কৰাৰ বাবে
তৌলৌকক শাস্তি দিবি পাৰে।

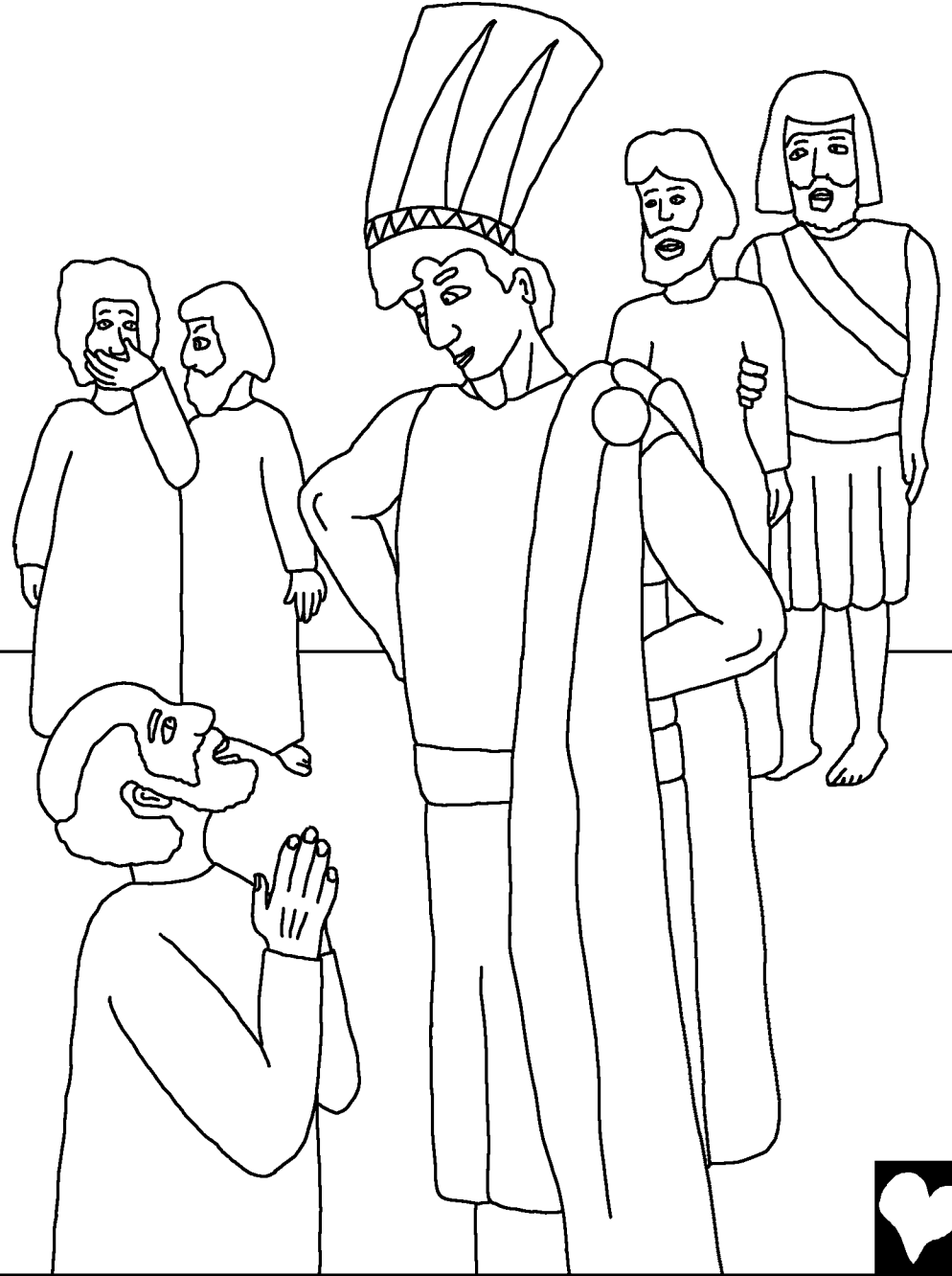
যাকোব আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল বিভিন্নান্ত হৈছিলি। "আমাৰ টকা
শস্যত ঘূৰাই দিয়া হৈছিলি। আৰু শাসকে কৈছিলি যে আমা
বঞ্জেজামনিক আনবি লাগবি।" জকেবে বঞ্জেজামনিক
যাবলৈ নদিলি। কিন্তু সোনকালহে
খাদ্যব্যৱহাৰ কৰা হৈছিলি। ভাই-ভনীসকলে
মচিৰলৈ ঘূৰি যাব লগা হৈছিলি। বঞ্জেজামনি
তওঁলোকৰ সতে গৈছিলি।

যতেয়া যোচফে বঞ্জোমনিক দখেছিলি ততেয়া তেওঁ তেওঁৰ
সবেকসকলক এক মহান ভোজ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ আদৰ্শে দছিলি।
ভাইসকলক আমন্ত্ৰণ জনোৱা হছিলি। "আপোনাৰ দউতা
জীয়াই আছনে আৰুভালে আছনে?" যোচফে সুধলি। সম্ভৱতঃ
তেওঁ ভাবি আছিলি কনেকেই তেওঁ গোটাই পৰিয়ালটোক একত্ৰতি
কৰবি পাৰে।

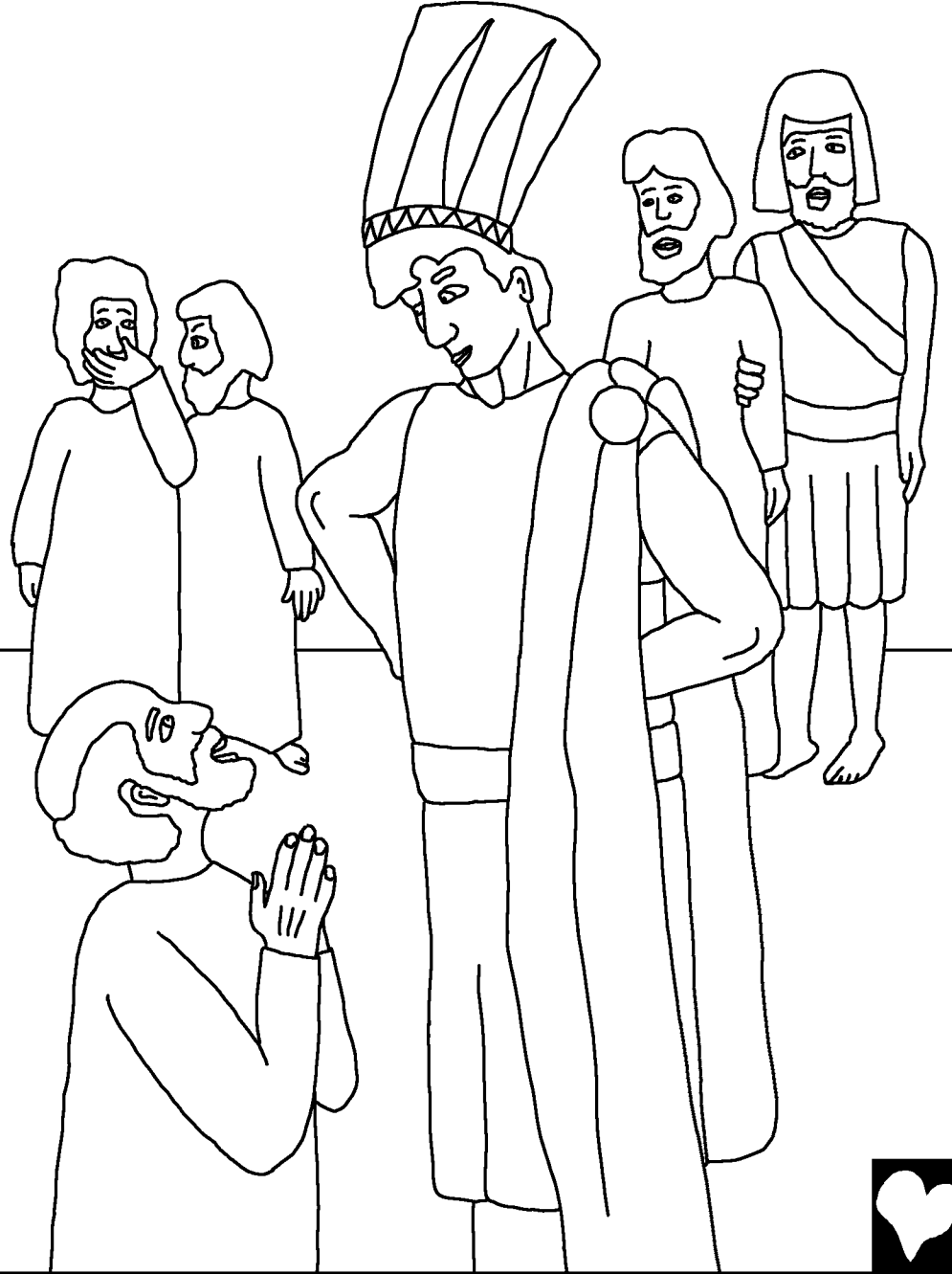

যোচফে এইটোও জানবি
বচিৰছিলি যে তেওঁৰ
ভাতৃসকলে তেওঁলোকৰ বহু
বছৰৰ পাপত সচাঁ কৰিয়ে
দুঃখতি নকোৱা ভোজৰ পছিত
তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত
চৰা কৰাৰ অভিযোগ
উত্থাপন কৰছিলি।

যোচফে এইদৰে ক'ছিলি:
"তোমাৰ লোকক শাস্তি
দিবলৈ মই ব্ৰেজামনিক
মোৰ দাস হ'চাপে ৰাখিমি।"
"মোৰ প্ৰভু, তাৰ সলনি
মোৰ জীৱন লওক,"
যহিুদাই অনৰু োধ
কৰছিলি।

যোচফে জানছিলি যে
যোচফেক বকিৰী কৰিবলৈ
পৰামৰ্শ দিয়া যহিুদা
কথোপকথন সচা
কৈয়ে সলনি হৈছে।

যোচফে নজিৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতি থকা প্ৰমে
লকুৱাব নোৱাৰিলে আৰু সকলো মচিৰীক
বাহৰিলে পঠিয়াই দিছিল। তাৰ পছিত

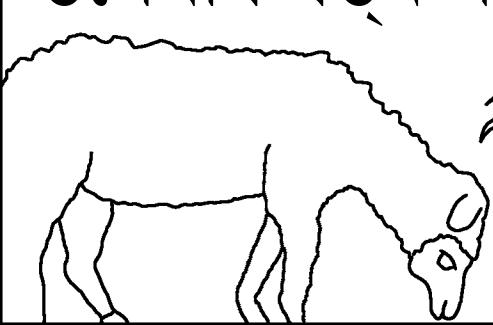
তেওঁ কান্দবিলে
ধৰিলে। "মই
যোচফে তোমাৰ
ভায়েকে, যাক তুমি
মচিৰত বকিৰী
কৰিছিলি।"
আচৰতি

আৰুভয় খাই
ভাই-ভনীসকলে
একো
কোৱা নাছিলি।

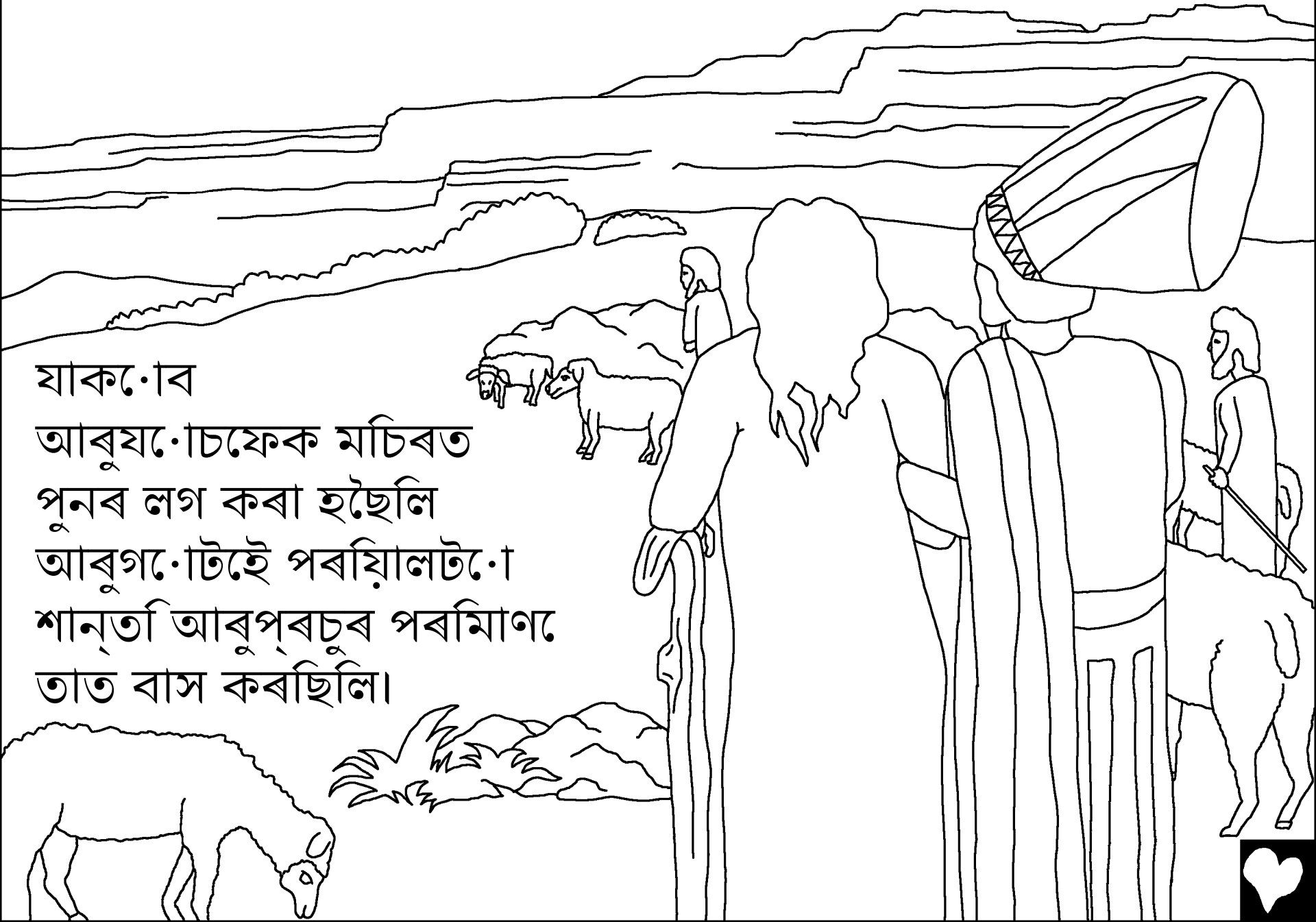

যোচফে তেওঁৰ ভাতৃসকলক উৎসাহিত
কৰছিলি। "ঈশ্বৰে মোক মচিবত

প্ৰভু কৰা তুলিছিলি
যাতে মই এই দৰ্ভু
ৰ্ভক্ৰিত আপোনাৰ জীৱন
ৰক্ষা কৰি পাৰোঁ। যাওক,
মোৰ দউতাক আনদিয়িক। মই
তোমাৰ যত্ন লমা।"

যাকোব
আৰুযোচফেক মচিবত
পুনৰ লগ কৰা হৈছিলি
আৰুগোটেই পৰিয়ালটো
শান্তি আৰুপ্ৰচুৰ পৰমিাণে
তাত বাস কৰছিলি।

ঈশ্বৰে যোচেফক দাসক সন্মান কৰে

ঈশ্বৰৰ বাক্য, বাইবেলত

এই কাহিনী পোৱা যায়

আদিপুস্তক ৩৯-৪৫

“তোমাৰ বাক্য প্ৰকাশে দীপ্তি দিয়ে।”

গীতমালা ১১৯:১৩০ পদ

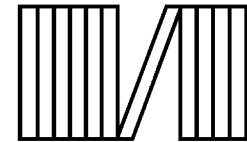

সমাপ্ত

8

60

বাইবেলৰ এই কাহিনীয়ে আমাক আমাৰ আশ্চৰ্য্যজনক ঈশ্বৰৰ বিষয়ে কয়,
যিজনাই আমাক নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু যি জনাই আমি তেওঁৰ বিষয়ে জনাতো বাধা কৰে।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি বেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি আখ্যা দিছে। পাপৰ শাস্তি
হৈছে মৃত্যু, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক ইমান প্ৰেম কৰে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ যীচুক
পঠাই দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাৰ পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাই ক্ৰুচত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ
পিছত যীচু জীৱিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ স্বৰ্গলৈ গ'ল। তুমি যদি যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু
তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব! তেওঁ এতিয়াই
আহি তোমাত নিবাস কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল তেওঁৰ লগত নিবাস কৰিবা।

তুমি যদি এই সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া ঈশ্বৰক এইদৰে কোৱা:
প্ৰিয় যীচু, মই বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যু বৰণ
কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া আপুনি আকৌ জীৱিত।
মোৰ জীৱনলৈ আহঁক আৰু মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক, যাতে এতিয়া মই নতুন
জীৱন পাব পাৰো, আৰু এদিন চিৰদিনৰ কাৰণে আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ
আপোনাৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো। আপোনাৰ বাধ্য হৈ আপোনাৰ সন্তানৰ দৰে
আপোনাৰ কাৰণে জীয়াই থাকিবলৈ মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাইবেলখন পঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত কথোপকথন কৰা!
যোহন ৩:১৬ পদ।

